

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Garrulitas

GENTOFTE STATSSKOLE

18. årgang

OKTOBER

1951

DEN INTERNATIONALE UNIVERSITETSBY I PARIS

Professor i fransk, dr. phil. Hans Sørensen, som i nogle år har været lektor i dansk ved Sorbonne og leder af det danske studenterhus i Paris, har venligst skrevet følgende artikel til „Garrulitas“, hvoraf vi bringer første halvdel i dette nummer:

Kort efter krigens ophør blev jeg ansat som lektor i dansk ved Universitetet i Paris og fik derved lejlighed til at tilbringe fire år i den by, der gav mig de bedste muligheder for at studere mit fag, fransk sprog og litteratur. Gennem dansk-timerne på universitetets institut for skandinaviske sprog havde jeg lejlighed til at komme franske studerende på nærmere hold, men en mere alsidig erfaring fik jeg i de to år (1947—49), da jeg sammen med min kone ledede det Danske Studenterhus i Paris. Her boede franske og danske studenter under samme tag, og det var overordentlig lærerigt at erkende deres vidt forskellige indstilling og iagttagelse, hvorledes der trods forskelligheden dog var mulighed for en frugtbar kontakt. Og der var mange andre nationers studenter i den universitetsby, hvor det danske kollegium lå, en broget skare, der vel ikke altid handlede i enigt fællesskab, således som det ønskedes fra ledelsens side, men de havde i alt fald mulighederne for det, og nu og da kunde man

også konstatere virkelige resultater af dette internationale samarbejde.

I en lille lejlighed i øverste etage i Rue Le Peletier traf jeg første gang André Honnorat, skaberen af Cité Universitaire, den internationale Universitetsby i Paris, der i nogle år skulle være mit hjem. Han havde just rejst sig fra et længere sygeleje, plagedes af sin astma og måtte gang på gang holde inde for at få vejret igen. Men frisk var han, oplagt til at høre nyt om Danmark og til at lære en ny Pariserdanser at kende. Med en drejning i samtalen, der, som jeg senere skulle lære, var karakteristisk for ham, begyndte han at tale om Europas ulykke, om striden mellem øst og vest, om mulighederne for at hemme eller standse den udvikling mod en ny stor katastrofe, der synes uundgåelig. En ukuelig optimisme talte gennem hans ord og lyste i hans klare øjne, der søgte at fastholde mit blik som for at spørge mig, om jeg ikke mente, at menneskene kunne tales til fornuft og bygge en verden, der var værd at leve i.

Jeg måtte for mig selv beskæmmet erkende, at jeg ikke havde en sådan optimisme — men den gamle herres iver og fængslende talegaver fik mig til at forstå, at netop han havde formået at skabe Universitetsbyen i Paris.

Allerede i 1919 fik han som deputeret for departementet Basses Alpes sin regering til at forstå, at man måtte sikre sig en del af det parisiske fæstningsteræn for Universitetet. Senere, da det første kollegium ved en storstilet gave fra industrimanden Emile Deutsch de la Meurthe var blevet en realitet, fik han en hel række forskellige landes repræsentanter til at gå ind på tanken om at lade opføre kollegier i den nye store universitetspark, der begyndte at tage form, — han fik dem oven i købet til at forære Paris-Universitetet bygningerne og sikre vedligeholdelse og daglig drift af institutionerne.

For at gennemføre et sådant kunststykke, må man ikke blot være idealist, men tillige en klog taktiker og en fremragende taler. Andre Honnorat ejede alle disse egenskaber i udpræget grad. Hans veltalenhed var berømt, han havde en intensitet i fremlæggelsen af sine planer, en overbevisnings styrke, som er sjælden.

Senere har jeg erfaret, at det ikke blot var de store syner og de store realisationer, der interesserede ham. Han har beskæftiget sig med hvert kollegiums anliggender, søgt at fremskaffe billedmateriale og anden dokumentation, der kan vise de forskellige landes kulturelle forbindelse med Frankrig. For os danske er det værd at huske, at han med særlig interesse har udfyldt sin plads som bestyrelsesmedlem i Association Franco-Danoise og sammen med afdøde generalkonsul Prior virket for bevarelsen af minder om store danske i Paris, f. ex. om Ole Rømer og om Jacob Benignus Winsløw, den danske læge, der grundlagde det første anatomiske institut i Paris. Sådanne mindre opgaver fra André Honnorats side er i sig selv smukke bedrifter, men hans største indsats er skabelsen af Cité Universitaire.

For nogle år siden udkom der en lille bog om Cité Universitaire, skrevet af

Lucien Maury, en af de bedste franske kendere af svensk litteratur og kultur. Lucien Maury har været leder af de Svenske Studerendes Kollegium i Universitetsbyen fra 1931 til 1946. Den lille bog, der af forfatteren betegnes som et forsøg, indeholder ikke blot en indtrængende redegørelse for, hvad Universitetsbyen i Paris er, og hvad den har lænkt at være, men tillige en stor mængde fakta, også af statistisk art, om byens tilblivelse og rivende vækst.

Universitetsbyens idé kan ikke adskilles fra Folkeforbundets. Det var netop henimod slutningen af og umiddelbart efter den første store Verdenskrig, at tanken opstod. Paris-Universitetet har bestandig været den videnskabelige højskole, der talte flest udlændinge blandt sine elever. Her var der gammel tradition for kontakt og kulturel udveksling mellem unge fra mange forskellige nationer. Tanken lå nær at organisere denne udveksling og give den de bedst mulige kår, og den bølge af optimisme, der fulgte efter krigens afslutning i 1918, var den stærke drivkraft, der gjorde det muligt at realisere tanken i løbet af ganske få år.

Da forpostfægtningerne var afsluttet, Universitetsbyens terræn sikret efter endeløse diskussioner mellem Undervisningsministeriet på den ene side og Krigs- og Indenrigsministeriet på den anden side, nivelleret og kloakeret af området udført på byen Paris' bekostning, kunne man gå i gang med den sidste og vanskeligste etape: at skabe studenterkollegier.

Lucien Maurys bog fortæller livligt om de mange forhandlinger, der gik forud, og det er ikke for meget sagt, at denne fremstilling på sine steder er spændende som en roman. Men først og sidst fortælles der om den ukuelige optimisme, André Honnorat lagde for dagen, og bogen er forment som en hyldest til den mand, der holdt alle trådene i sin hånd, og som ingen sinde veg tilbage for vanskelighederne. Og vanskelighederne blev ikke mindre, selv om forpostfægtningerne var vundet.

Hans Sørensen.

(Fortsættes.)

Frankrigsturen

Sidst i juli og først i august foretog 9 elever her fra skolen samt 5 fra Øregård en lille udflugt til Paris under hr. adjunkt Nielsens ledelse. Det var, kort sagt, en strålende tur. Vi fik rig lejlighed til at opleve Paris fra dens mange fremmedartede og charmerende sider; dog kunne vi ikke undgå også at se noget af det uhyggelige, der vel altid findes i en storby, og som Paris med sit sydlandske tem-

perament ikke gør mere tiltalende. Et par af de lyse træk kan jeg dog ikke lade være med at nævne: 1 liter hvidvin koster 1,40 kr., coca cola og vermouth lå i samme prisklasse.

Til sidst en varm tak til hr. Nielsen, som af to strandede belgiensture ved et kolossalt arbejde fik denne begivenhedsrige paristur i stand.

O.-H.

On the other side of the Channel

Midt i selve London ved Charing Cross station står 30 elever fra skolen, folk haster forbi, biler suser af sted i den forkerte side af gaden, og man forstår ikke et ord af det folk går og mumler i skæget; efter et stykke tid går det så op for en, at man virkelig befinder sig i selve storbyen. Vi skilles snart i små grupper og styrter os ud i trafikken, efter et trip ned på Trafalgar Square går turen ind på den nærmeste Lyon for at få noget indenbords. Medens man nyder theen med masser af franskbrød, bliver der lige tid til at kradse følgende notater ned i dagbogen. „I reserveret vogn til 20 over Sjælland, Fyn, Jylland. Ombord på „Kronprinsen“ skaffes der, soves, og nogle lykkes det minsandten også at blive søsyge. I land i Harwich og anbragt i en I classes vogn til London.“ Efter en tur gennem byen i det tiltagende mørke, der dog næsten forjages af de hundrede farvestrålende lysreklamer, tager vi med undergrundsbanen til Clapham deep Shelter, der gør det ud for et vandrehjem. Derpå følger tre trættende, man pragtfulde dage i London, hvor hr. Bang på en eller anden mærkelig måde får sørget for, at vi får set det London, vi har lært at kende i engelsktimerne.

Turen går så videre til Eton, Windsor, Oxford, der virker fantastisk imponerende, tilsyneladende en ganske almindelig by, men går man den nærmere efter i sømmene, opdager man, lidt efter lidt, de

skønneste colleges. Derpå over Stratford, Lichfield til Loch Lohmond, hvor vi bor i et gammelt jagtslot, der er lavet om til vandrehjem. De omgivelser, vi her tilbringer et par dage i, er næsten ikke til at beskrive. Den blå-grøn-sort sø ligger omgivet til alle sider af bjerge, nogle steder glimter et hvidt telt eller hus frem i det mørkegrønne buskads, der strækker sig langt op ad bjergsiderne; efterhånden tynder det ud, der bliver færre og færre buske tilbage, indtil også de opgiver, hvor kun sten og får kan fortsætte. ovenover det hele hænger regntunge skyer, der sommetider lægger sig til hvile på en bjergkam og sommetider giver en skylle fra sig.

Gennem Loch Katrine, der næsten er smukkere end Loch Lohmond, til Edinborg, og her kommer vi til at opleve det, der næsten bliver turens clou, idet hr. Bang havde sørget for at få hver af os anbragt hos en englænder på samme alder en hel eftermiddag og aften. Der blev vel nok brug for alle de gloser man kunne og lidt til, og med sådanne fremmedførere lykkedes det sandeligt at få et indtryk af Edinborg. Men heller ikke i Edinborg kunne opholdet vare evigt, og over York, Canterbury og Harwich gik turen hjem igen.

Fjorten uforglemmelige dage har hr. Bang her skabt for os, minder der kan få en kedelig regnvejsraften til at forsvinde som dug for solen.

F.

En slags tradition brydes

Omkring 1. sept. fandt G. S. G.'s mest besøgte møde sted, nemlig generalforsamlingen. Der var ikke færre end to lister, og forud for selve mødet havde der naturligvis været en voldsom valgkampagne ... Alles forventninger var derfor spændt til det yderste, og der fik de lov at blive takket være rektors tilstedeværelse, der i år bragte ro over gemytterne.

Efter en absolut ikke kedelig oplæsning og fortolkning af lovene fremførte de to listeførere deres valgprogram. Den ene tale udmærkede sig ved de sædvanlige øher, den anden ved en vis blasert overlegenhed. Selve programmerne var for så vidt ens, med de sædvanlige lokkende besøg, som øl- og chokoladefabrikker samt

vinfirmaer og desuden en række interessante foredrag. Men det vindende parti havde haft den fortræffelige ide at lade vælgerne selv afgøre, hvilke punkter de ønskede gennemført.

Derpå skred man til selve valget, og det sejrende parti bestod af:

Formand: John Bestle.

Sekretær: Kjeldsen.

Kasserer: Bogø.

Endvidere: Vibeke Voigt og Erik Rüdinger.

Hermed blev en årelang tradition brudt, idet partiet, hvori forrige års kasserer be fandt sig, fik ca. 25 stemmer mindre end det vindende.

G.-F.

Filmsaften

Det blev hverken et af de lovede besøg eller foredrag, som gymnasieforeningen valgte at indlede sæsonen med, men derimod en filmscocktail, der saa vidt redaktørerne kan huske ikke var opført i programmet.

Der indledtes med en film om et besøg i New York, dette lovede godt, men da højtaleranlægget fungerede ualmindelig dårligt, og da filmen var temmelig forældet, var det et ret ringe udbytte man fik. Det samme gjaldt for de to følgende

film, nemlig: „En rejse gennem staterne pr. bus“ samt „Filmsskuespilleren Leo Genns tilbagevenden til de europæiske hovedstæder efter krigen“.

Efter dette en tiltrængt pause, som rapportøren og et par andre i nedtrykt sindstilstand benyttede til at gå over i den nærliggende biograf. Det kan dog være, at rapportøren ikke har ydet bestyrelsen fuld retfærdighed, da der går rygter om en udmærket film for teknisk interesserede elever.

Red.

Idrætsstævnet

Gentofte kommunes 10ende skoleidrætsdag blev i år afholdt den 13. september. Skønt vejret ved ottetiden var stærkt tåget, klarede det dog op til indmarchen kl. 10. Der blev budt velkommen af skoledirektør Martin Lauritsen, og straks efter udmarchen fandt de første øvelser sted. I 100 m løb vandt IIG's drenge to anden- I 100 m løb vandt II G.'s drenge to andenpladser og to førstepladser, men i håndboldkampen mellem skolens og Aurehøjs gymnasiehold gik det ikke så godt, og vi tabte 4—5. Højdespring og kuglestød for II G vandt vi som ventet, og I G's drenge

klarede sig over forventning, idet de i 80 m løb hjemførte 4 førstepladser. Mellem skolen klarede sig som helhed dårligt, og vi må håbe, at det kan blive bedre til næste år. I stafetløbene for I G og II G førte skolens hold fra starten, men der var alligevel hård kamp om førerstillingen, lige til målstregen.

I det hele taget var stævnet morsomt og spændende, men det skuffede at se, hvor få tilskuere der var mødt fra skolen. Når skolen giver tidlig fri så er det selvfølgelig med det formål, at eleverne skal kunne møde på stadion.

S.

Skolekapsvømningen

Fredag d. 30. august blev skolens traditionelle kapsvømning afholdt. Skønt vejrguderne tidligere på dagen havde stillet sig noget skeptisk over for stævnet, var vejret ved konkurrencens begyndelse kl. 15,30 upåklageligt. Tilskuertallet var betydeligt mindre end forrige år, og til slutningen fra gymnasiets drenge især var yderst ringe. Mellemskolen aabnede stævnet med 50 meter fri svømning og efterfulgtes af gymnasiet og realklassen på to gange denne distance. Under ledelse af hr. Bang og hr. Brøndum Laursen afvikledes de forskellige heat præcist og uden

ophold af nogen art. Mellemskole- og gymnasie Mestre blev:

Piger: Bodil Brøndum. 38,0.

Drenge: Axel Siesby. 47,2.

Gymnasie-Piger: Lis Rhymer. 1,36,1.

Drenge Ørum Nielsen. 1,20,0.

Desuden har 52 elever her fra skolen deltaget i skandinavisk svømmelandskamp. Prøverne er der også gjort en del ved, idet 13 piger og 12 drenge har taget livredder, 19 piger og 8 drenge frisvømmet-, 7 piger og 6 drenge svømmediplomet.

W.

Cykleforhold

Det sker for mange af skolens elever, at de møder et „indkørsel forbudt“, når de om morgenen prøver at få cyklen under tag, resultatet bliver så at de må bide i det sure æble og stille cyklerne udenfor, således at der er de største chancer for at de kan blive rustne.

Hvis det var så komplet umuligt for skolen at oprette flere cykelskure, kunne man slå sig til tåls med det, men det er jo netop det, det ikke er. Selvfølgelig kan man ikke lave cykelskur på den asfalterede plads, hvor cyklerne nu anbringes, men hvad med pladsen mellem gymnastiksalene. Der er så vidt jeg kan bedømme næsten lige så meget plads som i de nuværende cykelskure, og man ville sagtens kunne erstatte trapperne ned med en betonrampe. Naturligvis går skolen så glip af en fin flisebelagt plads, men da den aldrig benyttes, skulle man ikke synes det gjorde noget.

F.

Rygter

Rygterne svirrer, og hvor utroligt det end lyder, siger de at pigerne skal have nye gymnastikdragter. Hvorfor i al verden skal de det, var de gamle sækkelærredsdragter ikke gode nok? De bar da ellers præg af hver enkelt piges personlige farvesmag. Og så forlyder det min sandten også, at de nye dragter kommer til at bestå af blå shorts og blå bluser, man risikerer jo ligefrem, at de bliver praktiske. Man siger ganske vist, at tiderne skifter og vi med dem, men alligevel ...

En håbløs beundrer af klunkestilen.

Red

Gentofte torv.
Tlf. Gjentofte 701.
Søgårdsvej 2 A.

Elektrisk installatør
ANKJER SEVERINSEN

Privat telefon:
Sø. 4502

Til vore læsere

„Garrulita“s redaktion vil gerne rette en tak til en del lærere, der med rektor i spidsen velvilligt har støttet skolebladet. De andre år har lærerne fået uddelt bladet gratis, og vi er derfor særlig glade for, at de har imødekommet os i vore økonomiske vanskeligheder.

Ligeledes vil vi gerne sige eleverne i 1. ml tak fordi de har tegnet abonnement på bladet uden egentlig at vide noget om det, men vi håber, at I ikke må blive skuffet. Så må I imidlertid også selv gøre en indsats, dvs. sende indlæg til bladet. Tvis I synes, der er noget der burde forandres eller noget som I i det hele taget gerne vil have diskuteret, saa skriv ind.

Red.

Mordet i det øde hus

1. kap.

Efterårsstormen suser omkring den mørke tomme bygning. Nede fra mosen stiger den klamme tåge op og indhylder som et tæppe den massive åndens borg. Langsomt siver mosekonen ind gennem det åbentstående klappende vindue og omfavner et i rummet frit omsvævende legeme.

2. kap.

En dør åbnes m. m. for m. m., dens hængsler udskriger det sidste advarsels-hyl. (Her fattes olie!!!!!!) Nattevagtens søgende lyskegle spiller op og ned ad de kolde vægge og standser brat ved et uvedkommende fremmedlegeme. Hans nysgerrighed koncentrerer om det livløse objekt, men skifter til rædsel ved synet af det ophængte lig. Lyskeglen glider forbi de udstående, apatiske, livstrætte øjne og fanger strikken eller snarere et ræd-

selsorgie af farved. Lyset dør ud, der lyder et plumpt drøn. Nattevagten går i gulvet.

(Fortsættelse følger).

✱ red. ÷ 8.

Konkurrencen

Her er en let lille opgave, som alle på skolen skulle have en chance for at løse, idet den kun kræver det stof der er lært i underskolen:

Hvor mange hele knager findes der på skolen (det vil sige hele bygningen undtagen Jensens lejlighed).

Den, der først henvender sig til en af redaktørerne (deres navne findes nederst på næste side) selvfølgelig med det rigtige resultat vil modtage 5 kr. i præmie; der kræves dog at man har købt eller abonneret på garrulitas.

Red.

En lille rask diskusion

Her på skolen er der to sikre emner, hvis en samtale er ved at gå i stå, nemlig sproglig gymnasium kontra matematisk og så sport; hvis man først er kommet ind på disse, fortsættes der til timens begyndelse; det første er imidlertid så uddebateret, at vi ikke regner med at det har interesse, derimod ved vi, at der findes sportsidioter og sportsmodstandere, og vi synes, at det kunne være meget sjovt at få lidt at vide om sport, set fra de to synspunkter, af mennesker der er tvunget til at dyrke det til daglig. Indlægget må fylde højst 1 spalte og mindst en halv, det skal være indleveret inden 14. oktober. Da hele bladet helst ikke skulle fyldes med denne debat offentliggør vi kun det bedste indlæg fra hvert standpunkt.

Red.

STØT VORE ANNONCØRER

— DE STØTTER OS!!

EN SLAGS HUMOR

Kom nu ikke og fortæl os, at disse vittigheder er hugget fra et blad, for det ved vi godt, men kom med nogle bedre selv.

KUNSTGLÆDE

Tidene, der slå nogle mennesker helt i stykker og gør andre til millionærer, havde været mere end almindeligt rundhåndet mod en brav, jovial håndværker og gjort ham til rigmand og derefter til kunstsamler. En dag indbød han en kreds af gamle venner til middag og viste efter denne stolt sine malerier frem. Som for at samle hele det grandiose indtryk i en enkelt sætning, slår han i en kongelig gestus ud med Hånden og siger: „Drenge, det er ligegyldigt, hvorhen I spytter, så rammer I et kunstværk.“

*

DE MANGE BOLIGER

En svensk præst var kommet på kant med sit menighedsråd, som han i et temperamentfuldt øjeblik havde været så uheldig at kalde for en „samling forbrydere“. Meningsforskellighederne om dette spørgsmål udviklede sig til en åben konflikt og langt om længe blev præsten forflyttet til et andet embede. Ved afskedsprædikenen var der tilfældigvis en fremmed til stede, og efter gudstjenesten vendte han sig til et af menighedsrådsmedlemmerne og sagde:

„Det var dog en usædvanlig smuk prædiken. Og hvilken gribende tekst: „I min faders hus er der mange boliger. Jeg går for at berede eder plads.“ Hvor er det trist, at I skal miste en så god præst. Hvor skal han forresten hen?“

Menighedsråds-medlemmer tøvede et øjeblik, bed sig i læben og sagde så forbitret:

„Han har fået embede som fængselspræst!“

*

MUSIK

Der er en historie fra tonernes verden. Den foregik i et selskab, hvor der blandt gæsterne fandtes en yngre, ret kendt træfferkomponist. Der var sat en plade på

grammofonen — det var Walters prissang fra — er det ikke „Mestersangerne“? Den lød smukt og blev påhørt i forholdsvis dyb stilhed.

Et par sekunder efter den sidste tone hørtes kun nålens skratten, så lød schlagwerkerkomponistens betagede stemme: — I guder, sikken en slow-fox, der kunne laves af den!

*

KONVERSATION

Ved en middag for nogle år siden til ære for den nyvalgte rektor ved universitetet i Chicago, dr. Robert M. Hutchins, bemærkede en professor, der ikke kendte den unge rektor, til damen ved sin side: „Så det væsen dér er den nye rektor!“

„Undskyld, ved De, hvem jeg er?“ spurgte damen stift. Professoren indrømmede, at det vidste han ikke. „Nå,“ sagde hun iskoldt, „jeg er fru Hutchins.“

Den fremmede var stum et øjeblik, så sagde han: „Det gør mig ondt — ved De, hvem jeg er?“ Fru Hutchins rystede på hovedet.

„Gudskelov!“ svarede professoren mal.

*

OG SÅ VAR DER

de to skotter, der væddede om, hvem der kunne læne sig længst ud af vinduet. Pludselig vandt den ene!

GARRULITAS GENTOFTE STATSSKOLE

Oplag: 450 expl.

Redaktion: Finn Hansen (ansv.h.)

Per Bøgh

Gitte Bjørner

? → (samt) Peter Ward

Jørn Ørum Nielsen

vældig
prest.

Køb Deres
Bøger og Skolemateriel
hos

BOGHANDLERNE I GJENTOFTE KOMMUNE

Parfumerie Breining

KGL. HOFLEVERANDØR

ØSTERGADE 26

A. Aagaards Cigarhandel
Gentoftegade 33

Stort Udvalg i:
Tobak — Cigarer — Cigaretter — Piber
Pibereparationer udføres hurtigt!

Gentofte
BLOMSTER

Kirkepladsen Gentoftegade 26
Tlf. GE 11 44

Gentofte **KIOSK**

Gentoftegade 49 (Torvet)
Aaben Søndag 6¹/₂—13
Tlf. GE 4253 — 4553

Gentofte
CYKLEFORRETNING

John H. Staugaard
*
Adolphsvej 63 (Hj. af Gentoftegade)
Tlf. GE 125

Gentofte og Omegns Bank

udfører

Bankforretninger

af enhver Art

*

GENTOFTEGADE 50 . TLF. GE 100 & 185

Gymnastiksko
til Statsskolen

Køb Deres Sko hos
KR. ANDERSEN

Gentoftegade 27 . Tlf. GE 21

Hjemmelavet Chokolade, Konfektur

MARIE SVENDSEN

Gentoftegade 26 * Tlf. GE 15 15

Støt vore annoncører

— de støtter os!

KØB

**STENDERS
FRIMÆRKEALBUM**

Fås i enhver bog- og papirhandel